

[Steen Folke]

nu kan få dem, og jeg tror også, der er adskillige muligheder. Det, der er helt afgørende i denne sag, det er, at der bliver tale om et stop for indkøb af kul i Sydafrika. Men alt tyder på, at Elsam blot lægger op til at handle videre med Sydafrika, og jeg er bange for, at regeringen med sin noget vattede holdning til sagen er med til at opmuntre Elsam til bare fortsat at blæse på den henstilling, som der ganske rigtigt er tale om.

Jeg tvivler altså ikke på, at regeringen har gentaget og gerne vil gentage opfordringen til Elsam om at handle andetsteds. Problemet er bare, at hvis Elsam nu siger: vi er da lige glade, hvad gør regeringen så?

Lad mig spørge helt præcist: hvis det er rigtigt, at der er mulighed for at indkøbe flere kul i Polen, vil regeringen så pålægge selskabet at udnytte denne mulighed, således at man kan komme bort fra at handle med Sydafrika?

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ikke det er i fuld overensstemmelse med regeringens ønsker om den størst mulige forsynings-sikkerhed, at kulindkøbene spredes mest muligt. Jeg vil bede ministeren bekræfte, at den fremgangsmåde, den indkøbspolitik, som Elsam lægger for dagen, er fuldt ud lovlig.

Jørgen Junior (FP):

Jeg har to spørgsmål til ministeren.

Det første ligger på linje med fra Annelise Gotfredsens: er det regeringens opfattelse, at det afgørende er forsyningen, og ikke hvor kullene leveres fra?

Og det andet spørgsmål: hvilket indtryk har det gjort på regeringen med den positive udvikling, der har fundet sted i Sydafrika, også hvad angår sorte arbejdere, afviklingen af apartheid og den ganske klare, tydelige og positive udvikling i enhver henseende, som ingen vel overhovedet kan benægte? Er det noget, som har været medvirkende til, at regeringen nok føler, at det er rimeligt ikke at fare alt for vildt frem over for en nation, som selv forsøger at gøre en indsats for at få rettet op på de skævheder, der er blevet påpeget fra anden side?

Energiministeren (Poul Nielson):

Jeg synes, at der er al mulig anledning til at takke hr. Steen Folke, fordi han her udtrykte sig så positivt om, at han ikke tvivler på, at regeingen faktisk lever op til folketingets vedtagelse. Det synes jeg er et skridt i den rigtige retning.

Med hensyn til de udtalelser, som har været refereret i pressen fra Elsams repræsentantskabsmøde vistnok i Århus, så finder jeg altså ikke, at jeg har nogen mulighed for at udtrykke mig særlig vedbegrunderet på det grundlag, og jeg vil altså ikke kommentere det, som er blevet sagt dér.

Derimod kan jeg oplyse, at så vidt jeg er orienteret, så importerer Elkraft omkring 66 pct. af sine kul fra Polen for øjeblikket, og Elsam har en import fra Polen på 30-40 pct. af den totale kulimport til Elsam, og det er høje procenter.

I forbindelse med fru Annelise Gotfredsens spørgsmål om at sprede indkøbene må man nok sige ud fra en ren forsynings-sikkerhedsbetragtning, at jo mere de er spredt, jo mere roligt ligger situationen naturligvis. Men det er ikke det, som har været det afgørende for regeringens holdning til importen af kul fra Sydafrika. Det er en sag, som skal ses i forbindelse med den almindelige pression, vi ønsker at lægge på Sydafrika for at få dem til at opgive apartheidsystemet.

Jeg skal også svare hr. Steen Folke på, om vi vil pålægge Elsam at importere mere kul fra Polen, hvis det er muligt. Grænsen for, hvilke redskaber vi tager i anvendelse i dette spørgsmål, mener jeg allerede ved flere debatter i folketinget er blevet både belyst og fastlagt. Vi vil ikke mene, at vi skal gå til en egentlig forbuds- eller påbudslovgivning her. Der er blevet udtrykt en klar henstilling til Elsam, og efter hvad der foreligger oplyst, forsøger man rent faktisk at efterkomme den. Det er vanskeligt. Der er et forsynings-sikkerhedsproblem, men ikke desto mindre er det afgørende, at regeringen fortsat ønsker, at Elsam skal forsøge at løse de vanskeligheder, der er forbundet med en omlægning. Det er sådan set det, der kan siges om sagen.

Til hr. Jørgen Juniors betragtninger om, at der er en positiv udvikling i gang i Sydafrika, vil jeg kun sige, at man vist skal have det store mikroskop frem for at kunne bruge den udvikling, der på det sidste har været i Sydafrika, som argument for, at vi skulle ændre den linje, vi har lagt indtil nu.